

Sygn. akt I C 1780/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 listopada 2015 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący SSR Maria Kruźlak

Protokolant Maja Foremny

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 4 listopada 2015 roku w Ś.

sprawy z powództwa W. S.

przeciwko J. S.

o zapłatę kwoty 3.270 złotych

oddala powództwo.

Sygn. akt I C 1780/15

UZASADNIENIE

Powód W. S. w pozwie nadanym w urzędzie pocztowym w dniu 17 marca 2015 roku, a skierowanym przeciwko J. S., domagał się zasądzenia kwoty 3.270 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 18 grudnia 2012 roku do dnia zapłaty oraz kosztami procesu.

W uzasadnieniu podał, że dochodzona należność wynika z umowy na wykonanie usług remontowo – budowlanych nr (...) zawartej w dniu 19 lipca 2012 roku w lokalu firmy w Ś. pomiędzy powodem a pozwanym. Powód zobowiązał się do wykonania usługi remontowo – budowlanej, a pozwany zobowiązał się do terminowego uregulowania faktury w wysokości 7.270 zł. Pozwany nie zapłacił 3.270 zł pomimo dwóch wezwań ze stycznia 2013 roku. W dniu 26 maja 2014 roku wysłano ostateczne wezwanie do zapłaty.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym wydanym przez sąd gospodarczy, pozwany zgłosił przede wszystkim zarzut niewłaściwości z uwagi na fakt, że nie jest przedsiębiorcą a umowa została zawarta między nim jako konsumentem a powodem jako sprzedawcą. Ponadto podniósł zarzut przedawnienia roszczenia z uwagi na upływ 2 letniego terminu przedawnienia roszczeń wynikających ze sprzedaży okien i usługi montażu. Ponadto podniósł, że umowa nie została przez powoda wykonana w sposób należyty. Zamontowane okna obarczone są wadami fizycznymi wskutek zastosowania niewłaściwych okuć, co powoduje niewłaściwe zamykanie, „zwichrowanie” skrzydeł. Pozwany powyższe wady zgłaszał powodowi, który zobowiązał się jej usunąć. Ostatecznie wad nie usunął, co uzasadniało uiszczenie przez pozwanego niższego wynagrodzenia.

W odpowiedzi na sprzeciw powód podał, że zawarł z pozwanym umowę o wykonanie usług budowlanych, zaś roszczenia z tej umowy przedawniają się według zasad ogólnych (art. 118 k.c.). Odnosząc się do zarzutu wadliwości przedmiotu umowy, podał, że w dniu 17 grudnia 2012 roku strony podpisały protokół odbioru robót budowlanych, które zostały odebrane bez zarzutów. Ponadto pozwany nie przedstawił powodowi pisma reklamacyjnego.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 19 lipca 2012 roku powód W. S. prowadzący firmę pod nazwą Usługi Budowlane (...) z siedzibą w Ś. działającą na podstawie wpisu do ewidencji działalności gospodarczej zawarł z pozwanym J. S. umowę, której przedmiotem było wykonanie usługi remontowo – budowlanej polegającej na demontażu stolarki okiennej/drzwiowej, instalacji nowej stolarki okiennej/drzwiowej, wykonanie obróbki tynkarskiej nowo wstawionej stolarki (§ 1 ust. 3). Miejszem wykonania usługi był lokal mieszkalny przy ul. (...) w Ś. (§ 1 ust. 1). Szczegółowe ustalenia ilości stolarki określone zostały w karcie pomiarowej stanowiącej załącznik do umowy (§ 1 ust. 5). Wykonawca oświadczył, że całościowy zakres prac wykona nakładem własnym, który obejmował oprócz robocizny, zakup materiałów budowlanych niezbędnych do wykonania usługi remontowo – budowlanej (§ 2 ust. 2). Wykonawca udzielił gwarancji na prawidłowe funkcjonowanie wyrobów użytych do wykonania usługi (§ 2 ust. 4). Strony ustaliły wynagrodzenie w formie ryczałtu na kwotę brutto 7.270 zł (§ 3 ust. 1). Termin zapłaty wynagrodzenia końcowego (pomniejszonego o wpłacone zaliczki) określono na dzień zgłoszenia przedmiotu umowy do odbioru (§ 3 ust. 3). Strony ustaliły, że rozpoczęcie prac miało nastąpić w dniu 29 sierpnia 2012 roku a zakończenia – 25 września 2012 roku pod warunkiem, że zleceniodawca udostępni w tym terminie obiekt przygotowany do demontażu i instalacji (§ 4 ust. 1). Integralną część umowy stanowiły ogólne warunki usługi (§ 5). Do spraw nieuregulowanych umową zastosowanie miały przepisy kodeksu cywilnego (§ 6 ust. 1). Z karty pomiarowej wynika, że przedmiotem umowy był montaż 6 sztuk okien drewnianych mahoń meranti, z których 5 miało wymiary 540 x 600 mm a 1 okno miało wymiary 810 x 1790 mm.

Dowód: umowa nr (...) wraz z ogólnymi warunkami – k. 10 – 12, karta pomiarowa – 15

W dniu 9 października 2012 roku powód wpłacił 2.500 zł tytułem częściowej wpłaty do umowy (...). W dniu 30 listopada 2012 roku z tego samego tytułu wpłacił 1.500 zł.

Dowód: dowody wpłaty – k. 16

W dniu 17 grudnia 2012 roku sporządzono protokół odbioru robót budowlano – remontowych, który podpisał powód i pozwany. Stwierdzono w nim, że roboty zostały wykonane zgodnie z umową nr (...). Materiał użyty do robót był własnością powoda. Wartość robót określono na kwotę 7.270 zł. W protokole podano, że roboty wykonano w okresie od 10 grudnia 2012 roku do 17 grudnia 2012 roku. Powód udzielił gwarancji na 60 miesięcy.

Dowód: protokół - k. 19

Powód wystawił w tym samym dniu fakturę VAT do(...) na kwotę brutto 7.270 zł.

Dowód: faktura – k. 13

W dniach 3 stycznia 2013 roku i 30 stycznia 2013 roku powód skierował do pozwanego przesądowe wezwania do zapłaty kwoty 3.270 zł tytułem należności wynikającej z faktury VAT (...). Pismo wzywające do zapłaty wraz z wezwaniem do zapłaty kwoty 3.270 zł powiększonej o odsetki i koszty windykacji skierowała do pozwanego w dniu 4 października 2013 roku Kancelaria Doradztwa (...) w Ś., powołująca się na umocowanie do występowania w imieniu powoda. Kolejne pismo wystosowała w dniu 26 maja 2014 roku Kancelaria (...). Należność wyliczono na łączną kwotę 4.181,45 zł.

Dowód: pisma wraz z dowodami nadania – k. 19 – 28

Sąd zważył:

Strony zawarły umowę, której przedmiotem był demontaż 6 okien i montaż 6 nowych okien, połączony z obróbką tynkarską nowej stolarki okiennej. Wartość umowy wyniosła 7.270 zł. Na tle niespornego przedmiotu umowy i określonego w niej wynagrodzenia, strony odmiennie oceniły rodzaj tej umowy. Powód powołał się na jej nazwę i wywodził, że strony zawarły umowę usług budowlanych. Tym samym domagał się stosowania do umowy przepisów regulujących roboty budowlane.

Z zarzutu przedawnienia zgłoszonego przez pozwanego wynika, że pozwany twierdzi, iż strony zawarły umowę o dzieło. Ocena charakteru umowy jest istotna z punktu widzenia dopuszczalności dochodzenia roszczeń, gdyż dla umowy o roboty budowlane oraz umowy o remont budynku lub budowli termin przedawnienia roszczeń jest dłuższy niż termin dla roszczeń wynikających z umowy o dzieło.

Przedmiot umowy o roboty budowlane określony jest w art. 647 k.c. Zgodnie z nim przez umowę o roboty budowlane wykonawca zobowiązuje się do oddania przewidzianego w umowie obiektu, wykonanego zgodnie z projektem i z zasadami wiedzy technicznej, a inwestor zobowiązuje się do dokonania wymaganych przez właściwe przepisy czynności związanych z przygotowaniem robót, w szczególności do przekazania terenu budowy i dostarczenia projektu, oraz do odebrania obiektu i zapłaty umówionego wynagrodzenia. Stosownie do art. 658 k.c. przepisy tytułu stosuje się odpowiednio do umowy o wykonanie remontu budynku lub budowli.

Natomiast umowa o dzieło uregulowana jest w tytule XV. I tak art. 627 k.c. stanowi, że przez umowę o dzieło przyjmujący zamówienie zobowiązuje się do wykonania oznaczonego dzieła, a zamawiający do zapłaty wynagrodzenia.

Nazwa umowy zawartej przez strony w dniu 19 lipca 2012 roku, (o wykonanie usług remontowo – budowlanych) a ponadto jej załączniki w postaci ogólnych warunków, karty pomiarowej, podobnie jak sporządzony po wykonaniu umowy protokół odbioru zbliżają umowę stron do tej określonej w tytule XVI. Nie można jednak pominąć faktu, że nazwa umowy oraz jej przedmiot związany z pracami o charakterze remontowym same w sobie nie muszą przesądzić o kwalifikacji jej jako umowy opisanej w art. 658 k.c., do której stosuje się przepisy tytułu XVI.

Należy tu podnieść, że problematyka związana z rozróżnieniem umowy o roboty budowlane (o remont budynku) i umowy o dzieło jest przedmiotem orzecznictwa Sądu Najwyższego oraz zainteresowania piśmiennictwa. Przed wszystkim podkreśla się, że kryterium rozróżnienia umowy o dzieło i umowy o roboty budowlane jest ocena realizowanej inwestycji stosownie do wymagań ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (Dz. U. 2013.1409 t.j. ze zm.). Zwraca się uwagę na brzmienie art. 17, który określa uczestników procesu budowlanego, to jest: inwestora, inspektora nadzoru inwestorskiego, projektanta, kierownika budowy lub kierownika robót (tak np. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 25 marca 1998 r., II CKN 653/97). Prowadzi to do wniosku, że przedmiot świadczenia niepieniężnego w umowie o roboty budowlane jest zarazem przedsięwzięciem o większych rozmiarach, zindywidualizowanych właściwościach, zarówno fizycznych, jak i użytkowych, któremu z reguły towarzyszy wymóg projektowania i zinstytucjonalizowany nadzór. Kryterium wielkości czy też zakresu prac wykonanych przez powoda nie pozwala na przyjęcie, iż zamiarem stron było zawarcie umowy o remont budynku lub budowli w rozumieniu art. 658 k.c.

W orzecznictwie i piśmiennictwie związanym z tą problematyką powoływany jest art. 3 pkt 8 ustawy prawo budowlane, zawierający definicję remontu, zgodnie z którą jest to wykonywanie w istniejącym obiekcie budowlanym robót budowlanych polegających na odtworzeniu stanu pierwotnego, a niestanowiących bieżącej konserwacji, przy czym dopuszcza się stosowanie wyrobów budowlanych innych niż użyto w stanie pierwotnym. Przez wykonywanie remontu należy rozumieć oddziaływanie na istniejący budynek lub dużą jego część, np. cały lokal mieszkalny, większe pomieszczenia użytkowe, przemysłowe, handlowe. Wymiana stolarki okiennej (6 sztuk) w budynku z uwagi na niewielki zakres prac, winna być oceniona jako wykonanie dzieła w rozumieniu art. 627 k.c., nie dotyczyła bowiem całego budynku czy budowli, a tylko jednego z elementów.

Z protokołu odbioru prac wynika, że czas wykonania przedmiotu umowy wynosił 7 dni. Przed przystąpieniem do ich wykonania nie sporządzono projektu budowlanego, nie było kierownika budowy. Należy też zwrócić uwagę na niewielki stopień skomplikowania prac, a wreszcie na ich stosunkowo niską wartość w porównaniu np. z średnią wartością 1 m² mieszkania, cenami materiałów budowlanych, czy choćby średniego miesięcznego wynagrodzenia.

Nie sposób nie dostrzec braku innego elementu umowy o roboty budowlane, jakim jest współdziałanie inwestora z wykonawcą w zakresie przygotowania i wykonania przedmiotu świadczenia, choćby poprzez dostarczenie projektu i przekazaniu terenu budowy.

Z powyższego można wyprowadzić wniosek, że przedmiotem umowy było przedsięwzięcie na tyle małe, że mieści się w pojęciu dzieła w rozumieniu art. 627 k.c. Strony uzgodniły w umowie wynagrodzenie ryczałtowe. Takie wynagrodzenie stosowane jest raczej do nieskomplikowanych świadczeń wykonującego dzieło, gdyż ustala się je bez przeprowadzania szczegółowej analizy kosztów. To również przemawia za przyjęciem, że strony łączyła umowa o dzieło.

Stosownie do art. 646 k.c. roszczenia wynikające z umowy o dzieło przedawniają się z upływem lat dwóch od dnia oddania dzieła, a jeżeli dzieło nie zostało oddane - od dnia, w którym zgodnie z treścią umowy miało być oddane.

Powód wywodził, że termin przedawnienia jego roszczenia określony jest w art. 118 k.c., wynosi więc 3 lata, gdyż dotyczy roszczenia związanego z prowadzeniem działalności gospodarczej. Powołał się przy tym na uchwałę składu 7 sędziów Sądu Najwyższego z dnia 11 stycznia 2002 r. w sprawie III CZP 63/01.

Taki termin przedawnienia miałby zastosowanie, gdyby roszczenie dotyczyło umowy o remont budynku lub budowlę (art. 647 k.c. w zw. z art. 658 k.c.). Skoro przyjęto, iż strony łączyła umowa o dzieło, należało zastosować termin z art. 646 k.c., w konsekwencji – uwzględnić zgłoszony przez pozwanego zarzut przedawnienia (art. 117 § 2 k.c.) i powództwo na podstawie powołanych przepisów oddalić.